

گه نجینهکانی

مانگی ردمهزان

ئامادەكردنى مدار الوطن

وەرگێڕانى ستافى ماڵپەرى بەھەشت و وەڵامەكان

ba8.org - walamakan.com

بسم الله الرحمن الرحيم

سوپاس و ستایش بۆ خوای گهوره، وه درودو سلاو له سهر گیانی پیغهمبهری خوا، وه لهسهر خیزان و کهس وکاری ئیماندارو هاوه لان و شوین کهوتوانی تا رۆژی دوایی.

گهر خه ڵکی که سانیکی که مته رخه م له کاروباری دونیادا به گهمژه و بیعه قل له قه ڵه بده ن ، ئه وا له پیشتره که هه مان وه سف به کار بینن بو که سانیک که که مته رخه می ده که نه کاروباریی دینی و دوا روزدا ؛ چونکه دواروز زور باشتر و خیر تره و زیانیکی نه براوه ی هه تالیه .

وه مانگی رهمهزان پره له گهنجینه وخیر وبهره کهتی گهوره کهوا پیویست ده کات تاکی باوه ردار ههولی بو بدات ولهدهستی خوی نهدات مانگی رهمهزان مانگی رهحمهت ورزگار بوونه لهئاگر ومانگی چاکه وپیشبرکی کردنه لهکاری خیردا ئهو کارانه ی کهله روژیکدا سوود به مروق ده گهیهن که هیچ مال وسامان و مندالیک سوود به مروق به مروق ناگهیهنن.

* * * * * *

جا هەندى لەو گەنجىنە و مرواريانە بريتىن لە: گەنجىنەى يەكەم: ليخۆشبوون بۆ كەسانى رۆژووەوان:

ئهمه گهنجینهیه که پیغهمبهری ئازیز ﷺ موژدهی پی داوین ولهبارهیهوه دهفهرمویّت: (من صام رمضان إیماناً واحتساباً غفر له ما تقدم من ذنبه).

واته: ههر کهسێک مانگی رهمهزان بهروّژوو بێت و باوه ری بهوه ههبێت خودا واجبی کرده لهسهری و چاوه روانی پاداشت وهرگرتنهوه بێت ئهوا خودا له تاوانی پێشووی خوٚش دهبێت جا مانای (إیماناً) واته: باوه ری بهوه ههبێت خودا واجبی کرده لهسهری.

وه مانای (واحتساباً) واته : چاوه روانی پاداشت و هرگرتنه و ه بیت .

ئهى ئهو كهسهى تاوان بارى شانى قورس كردويى ، ئاگادارى ئهم گهنجينهبه و دهستى پيوه بگره و لهكيسى خوتى مهده ، بير بكهرهوه گهر ئهم گهنجينهت لهدهست بچى چ كاتيك بهدهستى دينيتهوه ، پيغهمبهرى خوا سي فهرموويهتى: [رغم أنف رجل دخل عليه رمضان ثم انسلخ قبل أن يغفر له] (صححه الألباني في صحيح سنن الترمذي ومشكاة المصابيح).

واته: بنی دهسه لاتی و سهرشوّری بو کهسینك مانگی رهمه زانی به سهردا هات و کوّتایی بیّت پیش ئه و هی خوا لیّی خوّش بیّت.

گەنجىنەى دووەم: لىٰ خۆش بوون لەو كەسانەى كەنوێژى تەراويح وشەو نوێژى تێدا دەكەن :

ئەمە گەنجىنەي دووەمە كەناتەواوى وكەلينى رۆژوو پر دەكاتەوە ، خودا رۆژووى كردووه بهعیباده تی رۆژ ، ونویژی تهراویحی کردووه بهعیباده تی شهو ، و بۆ ههردوکی لیخوش بوونی داناوه پێغهمبهري خوا ﷺ فهرموويهتي: (من قام رمضان إيماناً واحتساباً غفر له ما تقدم من ذنبه) (متفق علیه) واته: ئهوهی شهوانی رهمهزان بهشهو نوێژ زيندوو بکاتهوه، وباوهری پێی ههبێت وبەئومىدى پاداشتەوە ئەو كارە بكات ئەوا خوا لە تاوانه کانی پیشووی خوش دهبیت.

وه ابن رجب ده ليّت: (واعلم أن المؤمن يجتمع له في شهر رمضان جهادان لنفسه: جهاد بالنهار على الصيام، وجهاد بالليل على القيام، فمن جمع بين هذين الجهادين، ووَفيَّ بحقوقها، وصبر عليها، وُفيِّ أجره بغير حساب)لطائف المعارف لابن رجب ص ١٨٣.

واته: بزانه و ئاگاداربه کهسی باوه پردار له مانگی رهمهزاندا دوو جیهادی بۆ خودی خۆی ههیه: جیهادیّک به پۆژ کهئه ویش به پۆژ و گرتنه، و جیهادیٚکی تریان به شهو ئه وه شیان شهو نویژ کردنه، هه ر که سیّک ئه م دوو جیهاده ی تیدا کۆ بیتهوه، و حهقی خوّی پییان بدات، وئارام گربیت له سهریان، ئه وا پاداشتیکی بی ئه ندازه ده دریته و ه

وه شيخ ابن عثيمين ده لينا: (ولا ينبغي للرَّجل أن يتخلَّفَ عن صلاة التَّراويح، لينالَ ثوابها وأجْرَها، ولا ينصرف حتى ينتهي الإِمام منها ومِن الوتر ليحصل له أجْرُ قيام الليل كلَّه).

مجالس رمضان.

واته: گونجاو نی یه بۆ پیاو دوا کهویت لهنویژی تهراویح ، به لکو خیر وپاداشته که ی دهست کهویت ، ونویژه که به جی نه هیلیت تاوه کو پیش نویژ به ته واوی لی ده بیته وه ونویژی ویتر ده کات به لکو پاداشتی هه موو شه وه که ی ده ست که ویت.

* * * * * * *

گەنجىنەي سىيەم: قورئان خويندن :

كاتيك لەرۆژەكانى مانگى رەمەزاندا رۆژوو بگیردرینت ولهشه و کانی دا ته راویح و شه و نویش بكريّت ئەوا قورئان خويندن لەو مانگەدا شەو ورۆژدا دەخويندريت ؛ لەبەر ئەوەى مانگى رەمەزان مانگى قوئان خويندن ولەبەر كردن وكار پێکردنيهتي ، ويهکێک لهو فهرموودانهي بهڵگهن لهسهر تايبه تمهندى رهمهزان بهقورئان فهرموودهى : (إن جبريل كان يلقى النبى فى كل ليلة من رمضان، فيدارسه القرآن) .متفق عليه .

واته: جبریل علیه السلام لههموو شهوی کی رهمهزاندا ده گهشت به پیغهمبهر وقورئانی پی دوو باره ده کردهوه و پیی ده خویندهوه.

ئەمە جگە لەسەرقال بوونى پىغەمبەر ﷺ بە خويندنى قورئان لەنويژه فەرزەكاندا.

وهخويندنى قورئان يهكينكه لهباشترين وگهورهترين گهنجينهكان كهخودا بهم ئومهتهى بهخشيوه ، پيغهمبهر وي فهرموويهتى : (من قرأ حرفاً من كتاب الله فله به حسنة ،والحسنة بعشر أمثالها ، لا أقول : {الم } حرف؛ ولكن : ألف حرف ،ولام حرف ،وميم حرف) رواه الترمذي ٥ / ١٧٥ وانظر صحيح الترمذي ٣ / ٩ وصحيح الجامع الصغير ٥ / ٣٤٠ {وصحابي الحديث هو عبد الله بن مسعود (رضى الله عنه)}.

واته: ههر کهسێک پیتێک له قورئان بخوێنێتهوه ئهوه چاکهیهکی بۆ دهنوسرێت، ههر چاکهیهکیی بۆ دهنوسرێت، من ناڵیم: چاکهیهکیش به ده قات بۆی دهنوسرێت، من ناڵیم:

(الم) پیتیکه، به لکو (ألیف) پیتیکه و (لام) پیتیکه و (میم)یش پیتیکه.

به شیوه یه کی ساده سوره تی فاتیحا ۱۳۳ پیت له خو ده گریت ئه مه جگه له (بسم الله الرحمن الرحمن الرحم) ، ئه و که سه ی ده یخوینیت ۱۳۳۰ خیری بو ده نوسریت.

وه یه ک لاپه ره ی قورئان ۲۰۰ پیته و ئه و که سه که سه ی ده یخوینیت ۲۰۰۰ خیری بز ده نوسریت ، وخودا بز هه ر که سیک بیه وی زیاتریشی بز ده نوسیت ، ئه ی چ ده لییت گه ر موسولهان رقر ژانه جوزئیک یاخود دو و یاخود سی یاخود زیاتر بخوینیت ؟

بينگومان ئهو كهسه بالانسى چاكهى بهرز ده كاتهوه، وتاوانه كانى ناهيٚليّت ، ههروه ك خواى پهروهردگار فهرموويهتى: ﴿ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذُلِكَ ذَكْرَىٰ للذَّاكرينَ ﴾ .

واته: به راستی چاکه کان خراپه کان نه سری نته و هو نایه یلینت، ئه مه یاد خستنه و ه بی نه و که سانه ی که سانه ی که په ندو ئامو ژگاری و ه رئه گرن و بیر ئه که نه و ه.

* * * * * * *

گەنجىنەى چوارەم: پارانەوە تىايدا وەلام دەدرىنەوە:

بینگومان پارانه وه عیباده ته ههروه ک پیغه مبه روشی پیگومان پاراه وه داوه وله فه رمووده یه کی تردا له باسی فه زلّی پارانه وه دا فه رموویه تی: (لیس شيء أکرم علی الله من الدعاء) رواه التمذي وأحمد وحسنه الألبانی.

واته: هیچ شتیک به نه ندازه ی پارانه و ه له لای خود اریزدار نی یه .

وه له رهمه زاندا جو رهها خیر و به ره که ت و گه نجینه هه ن به لام به داخه وه زور له موسولها نان لینی بی تاگان ، و خویان سه رقال ده که ن به شتانیکه وه که خیریان که متره ، جایه کیک له و

گهنجینانه ی کهلنی بی ناگان لهمانگی رهمهزاندا دوعا و پارانه وه یه ، پیغه مبه ر کیسی لهم باره یه وه فه رموویه تی: (إن لله تبارک و تعالی عتقاء فی کل یوم و لیلة ـ یعنی فی رمضان ـ وإن لکل مسلم فی کل یوم و لیلة دعوة مستجابة) رواه البزار وصححه الألبانی .

واته: خوای بهرز وبلند لهههموو شهو و شهو و روزژیکی رهمهزاندا کومهله کهسانیکی ههیه پرزگاریان ده کات له تاگری دوزه ن وههموو موسولهانیک لهههموو شهو و روزیکدا پارانه وه یه کی وه لامدراوه ی ههیه.

وەپارانەوە چەند ئاداب ورىكارىكى ھەيە گەر موسولمان جى بەجىيان بكات ئومىد دەكرىت وەلام بدرىتەوە:

۱- پیش پارانهوه سوپاس وستایشی خودا بکات وسه لاوات بدات لهسهر پیغهمبهر شکیلیه .

۲- دهست نویش گرتن ، وروو کردنه قیبله ، و دهست به رز کردنه و له کاتی پارانه و ه دا .

۳- دان نان بهتاواندا ، وخوّ زهلیل وملکه چ کردن بوّ خودا .

٤- ئىلحاح وپيداگرى كردن لەپارانەوەدا .

٥- دەنگ نزم كردنەوە وبەپەنھانى پارانەوه.

۲- به شیوه ی شیعر نه پارانه و ه و پارانه و ه به و که گشتگیرن .

۷- پارانهوه لهو کات وجیکایانه دا که زیاتر پارانه وه ی تیدا گیرا ده بیت له نیوان بانگ و قامه تدا ، و سی یه کی کوتایی شهو ، و سه عاتی کوتایی روزی هه ینی ، و کاتی پارشیو کردن ، و شکاندنی روزو و .. ه تد .

* * * * * * *

گەنجىنەي يىنجەم: خىر وسەدەقە كردن:

پیغهمبهری ئازیز ﷺ سهخیترین مروق بوو و له رهمهزاندا و کاتی جبیریل ده هاته لای زیاتر سهخی دهبوو ئهو کاتهی قورئانی پی دوو باره ده کرده وه ، و له با خیراتر وسهخی تر بوو له گهیاندنی خیر و چاکه و سهده قه دا.

ئیمامی ئیبن رەجەب چەند سودێکی مانگی رەمەزانی باسکردووە لەوانە:

۱- ریزداری زهمان و کرده وه کردن له رهمه زاندا خیری زیاتره، فه رموده یه ک له پیغه مبه ره وه هیای خیری زیاتره، فه رموده یه ک اله پیغه مبه ره و هیایدا هاتووه: (أفضل الصدقة ، صدقة فی رمضان) [رواه الترمذي].

واته: باشترین خیر ، خیر کردنه له رهمه زاندا .

۲- یارمه تی دانی که سانی رو ژووه وان و نوی ژوو نان و نوی نان و ئه وانه ی زیکر و یادی خود اده که ناه سه رو ناه و انه ی که ناه ناه و انه ی که ناه ناه و انه که ناه ناه و ناه مه ناه و ناه مه ناه ناه و ناه هان یاداشتی ناه و انه ده ست که ویت .

۳- یه کیّکی تر له وانه خودا له په مه زاندا زیاتر په حم به به نده کانی ده کات ولیّیان خوّش ده بیّت و پرزگاریان ده کات له کاگر به تایبه ت له شه وی قه دردا ، خوای په روه ردگار په حم به و به ندانه ی ده کات که به په وه مرکه سیّک سه خی بیّت ده کات که به په وه دادا خوداش سه خی ده بیّت له گه ل به نده کانی خودادا خوداش سه خی ده بیّت له گه ل به نده کانی خودادا خوداش سه خی ده بیّت له گه ل وزیاتری پی ده به خشیّت (والجزاء من جنس العمل).

٤- ئەنجام دانى رۆژوو وخير لەو شتانەن كەبەھەشت مسۆگەر دەكەن ، ھەروەك لەفەرموودەكەي عەلى دا ھاتووە كەلەپيغەمبەرەوە عَلَيْتُ كَيْراويه تيهوه و دهفه رمويّت: (إن في الجنة غرفا ترى ظهورها من بطونها وبطونها من ظهورها فقام أعرابي فقال لمن هي يا رسول الله ؟ قال لمن أطاب الكلام وأطعم الطعام وأدام الصيام وصلى لله باليل والناس نيام). والحديث أخرجه الترمذي في سننه وحسنه الإمام الألباني رحمه الله. واته: لهبهههشتدا جۆره خانویهک ههیه

رووی دهرهوهی دهبیندریّت ، پیاویّکی ولهدهرهوهی رووی ناوهوهی دهبیندریّت ، پیاویّکی

ده شته کی هه ستا و گوتی ئه و خانوانه بق کی یه ئه ی پیغه مبه ری خودا ؟

فهرمووی: بق ئهو کهسانهیه کهقسهی جوان ده کهن و خواردن ده به خشن و به رده و امی ده ده ن به پر قرو و گرتن و نویژ ده کهن له کاتیکدا که خه لک نوستوون.

٥- وههروهها كۆ كردنهوهى رۆژوو وخير لهيه كاتدا زياتر تاوان دهسرنهوه ومرۆڤ دوور دهخهنهوه لهئاگرى دۆزهخ.

۲- یه کینکی تر لهوانه ئهوه یه روزوو حه تمهن
کهم و کورتی تیدا روو دهدات ، بویه خیر وسهده قه
ئهو ناته و او یانه پر ده کاته و ه.

گەنجىنەى شەشەم: خواردن دان بەكەسانى رۆژووەوان:

ئەمەش جۆرێكى تايبەتە لەكارى چاكە وسهخی بوون لهمانگی رهمهزاندا ولهبارهی فهزله كهيهوه فهرموودهيه ك لهيينغه مبهرهوه عليلة هاتووه كه فهرمويهتى: (من فطر صائما كان له مثل أجره من غير أن ينقص من أجر الصائم شيء). واته: ههركهسێک خواردن بدات به روٚژووهوان بۆ ئەوەى رۆژووەكەى بشكێنێت ئەوا ھەمان پاداشتی ئەوى دەست دەكەويت بى ئەوەي پاداشتى رۆژووەوانەكە كەم بىتەوە .

وه ههر لهبارهی فهزلّی خواردن دان ئهم ئایه ته پیروّز هاتووه: ﴿وَيَطُعْمُونَ الطَّعَامَ عَلَیٰ حُبِّهِ مَسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأُسِيرًا ﴾

واته: وه خواردن به خه ڵكى ئهبه خشن لهبهر خوشه ويستى خوا، ياخود (عَلَى حُبِّهِ) لهبهر خوشه ويستى خواردنه كه ئهمه يان ماناكهى نزيكتره ههر چهنده خواردنه كه يان له لاخوشه ويسته وه له لايان گرنگه وه خويان پيويستيان پيه به لام ئه يبه خشن و ئهيده ن به وسكينًا] فه قيرو هه ژارو نه دار [وَيَتِيمًا] وه به بي باوك [وَأسيرًا (٨)] وه به ديل.

وه که سی رو ژووه وان له کاتی به رو ژوو بووندا زیاتر حه ز به خواردن ده کات به به داورد به کاته کانی تر ، بویه گهر که سینک هه ستیت به خواردن دان به رو ژووه وان له و حاله ته دا نه وادنی به خشیوه له کاتیکدا لای خوی خوشه ویسته ، و نه وه جوریکه له سوپاس کردنی خودا بو نه و نیعمه تانه ی پی به خشیوه .

* * * * * * *

عبداللهی کوری عهباس رضی الله عنها گیراویه تیهوه و ده لیّت: پیغهمبهری خوا گیگی به الله عنها به الفره تیکی الله نه نساری فه رموو ـ که پیّی ده و ترا (أم سنان) ـ: «ما منعك أن تحجی معنا؟» قالت: "لم یکن لنا إلا ناضحان، فحج أبو ولدها وابنها علی ناضح، و ترك لنا ناضحاً ننضح علیه"، قال: «فإذا جاء رمضان فاعتمری فإن عمرة فیه تعدل حجة»". متفق علیه.

واته: ئهوه چی یه چ شتیک رینگری لی کردی حدجان له گه ل بکهیت ؟

گوتى: ئيمه تەنھا دوو وشترمان ھەبوو ئاومان پئ دەدات ، باوكى منداله كەي وكورەكەي لەسەر وشترینک حهجیان کرد ، و وشترینکی بق جێهێشتين وئاوي پێ دەدەين ، ڧەرمووى : گەر رەمەزان ھات ئەوا عومرەمان لەگەڵ بكە چونكە عومره کردن لهو مانگهدا خيري حهجيکي ههيه. وه یه کیکی تر لهو گهنجینانهی که لەرەمەزاندا بەدەست دينت كەسى عومرە كات هەلى بۆ دەرەخسىت نويى لە مزگەوتى پىغەمبەر عَيْلِيٌّ وكهعبهى ييروزدا بكات ، لهكاتيكدا

پیغه مبه ری خوا ﷺ له باره ی نویش کردن تیایاندا فه رموویه تی : {صَلاَةٌ في مَسْجِدي هَذَا خیر مِنْ أَلْفِ صَلاَةٍ فِیهَا سِوَاهُ إِلاَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ} رواه الشیخان . واته: یه ک نویش له مزگه و ته که ی مندا خیری زیاتره له هه زار نویش له ناو مزگه و ته کانی تردا جگه له {المسجد الحرام}ی (مکه) .

و(ابن ماجه والبزار) ئهمه يان بو زياد كردوو وجلكاة في المستجد الحرام أفض ل من مائة ألف صلة في اسواه }.

واته: یه ک نویژ له {المسجد الحرام}دا خیرتره له سه د هه زار نویژی مزگه و ته کانی تردا.

تێبينى:

پێویسته ئهوه بزانرێت که عومره کردن له پێویسته ئهوه بزانرێت که ههیه به ڵام له په مهرهٔ دخێری حهجێکی ههیه به ڵام فهریزه ی حهج لهسه به که هێشتا حهجی نه کردووه ؛ چونکه خێره کهی وه ک حهج بێت وحهج لهسه ر مروٚڤ لابهرێت .

* * * * * * *

گەنجىنەى ھەشتەم: ئىعتىكاف ومانەوە لەمزگەوتدا:

واته: پیغه مبه ری خوا ﷺ له ده شه وی کوتایی ره مه زاندا ئیعتیکافی ده کرد تا وه فاتی کرد، پاشان خیزانه کانی له دوای خوی ئیعتیکافیان ده کرد.

وه له فهرمووده يه كى تردا عائيشه ده فه رموو ينتكان يعتكف العشر أ الأواخر).

واته: پیغه مبه ری خوا ﷺ له ده شه وی کوتایی ره مه زاندا ئیعتیکافی ده کرد تا وای لیهات ئه و ساله ی که تیایدا وه فاتی کرد بیست روّژ پیغه مبه ری خوا ﷺ ئیعتیکافی کرد.

وه ئهنهس خوا لنبی رازی بنت ده لنت: (کَانَ النَّبِیُّ -صَلیَّ اللَّه عَلَیْه وَسَلَّیَهِ حَکْفَ الْعَشْرَ الْاَّوَاخِرَ من رَمْضَاً ان الله عَلَیْه وَسَلَّیه عَاماً الْعَشْر الْعَامِ من رَمْضاً ان الله عَلَیْ عَشر این الله عَلیْ کَان فی الْعَامِ المقبل اعتکف عَشر این کرواه أَحْمَد وَالترِّمْذیُ وَصَحَّمَه وَلاَّحْمَدَ وَأَبَیِ دَاود وَابْنِ مَاجَه هَذَا المُعنی من روایة أُبی بن کعب واته: پیغهمبهر عَلی لهده شهوی کوتایی واته: پیغهمبهر عَلیی لهده شهوی کوتایی رهمهزاندا ئیعتیکافی ده کرد اوسالیکیان

ئیعتیکافی نه کرد ، جا کاتی ساڵی دوای ئهوه هات بیست روّژ ئیعتیکافی کرد .

ئيهامي زوهري ده لينت: (عَجَبًا للمسلمين، تركوا الاعْتكَافَ، وإن النبي عَلَيْهُ لم يَترُكُهُ منذ دخل المدينَة، كُلَّ عام فَي العشرَ الأواكرِ حتى قبضَ له الله تَعَالى"). واته: موسولهانان چهند سهیرن ، وازیان له ئيعيكاف كردن هيناوه ، له كاتيكدا ييغه مبهر عليه لهو كاتهى هاته مهدينه ههرگيز وازى لي نههيناوه ، ههموو سالنک لهده شهوی کوتایی رهمهزاندا تاوه کو خودای گهوره گهراندیهوه بو لای خوی و گياني کيشا.

جا ئيعتيكاف : مانهوهيه لهمزگهوتدا بهدابرانی مروق لهخه لک وخو یه کلایی کردنهوهی بۆ عیبادهت کردنی خودا ، ئيعتيكاف مروّڤ دەتوانيّت زياتر لەخودا نزيك ببیّته و خیر و پاداشتی زور دهست بخات و رەزامەندى خودا وبەھەشتەكەي بەدەست بخات. بۆيە گرنگە ئەو كەسەي كەئىعتىكاف دەكات خۆى سەرقال بكات بەو شتانەوە كەئىعتىكافى له پيناودا كردووه لهوانه قورئان خويندن ودوعا وپارانهوه وزیکر ویادی خودا وجگه لهم عيباده تانهش.

گەنجىنەي نۆيەم: شەوي قەدر :

سویند به خوا گه نجینه یه کی به نرخه و هه رکه س لیّی بی به ش بیّت ئه وا بی به ش بووه له خیری کی گه و ره ، و هه رکه سیّک خوا کاری بو ئاسان کات و به ده ستی بینیّت ئه وا سه رکه و توو و سه رفرازه به ئیزنی خوا ، خوای یه روه ردگار فه رموویه تی:

﴿ إِنَّا أَنْرَانُاهُ في لَيلَةَ القَدْرِ (١) وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيلَةُ القَدْرِ (١) وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيلَةُ القَدْرِ (٣) لَيلَةُ القَدْرِ خَيرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرِ (٣) تَنزلَ اللهُ لَأَنَكَة والرَوحُ فيها بِإذن ربهِ مِّ من كُل المُ أَمْرِ (٤) سَلَامٌ هي حَتَىٰ مَطْلَع الْفَجْر (٥)﴾.

واته: ئیمه ئهو قورئانه پیرۆزهمان دابهزاندۆته خوارهوه له شهوی قهدردا، ئهی محمد - عَلَیْهِ - تۆ چوزانی ئهم شهوی قهدره چ شهویکی پیرۆزو

گەورەو پر خيرو بەرەكەتە ، ئەم شەوى قەدرە عیبادهت کردن و خواپهرستی تییدا ئهجرو پاداشتی زیاتره له ههزار مانگ، لهو شهوهدا مه لائیکه ت دائه به زن ، وه روحیش دائه به زی که مەبەست پێى جبريله ١٠٤٤ رَبِّهم مانى خوای گهوره لمن کُل ً أَمْر (٤)] به ههموو فهرمانيك لهلايهن خواي گهورهوه دائهبهزن.ئهو شهوه سهلامهت و هیمن و نارامهو شهیتانه کان ناتوانن هیچ خراپهیه کی تیادا ئهنجام بدهن، یان ئازارى هيچ كەسىنك بدەن، ياخود وتراوە: مه لائیکه ته کان له شهوی قه در دا سلاو له ئه هلی مزگەوتەكان ئەكەن تا دەركەوتنى فەجرو بانگى بەيانى.

وه سوننه تیشه له و شه وه دا ئه م دوعایه زوّر بکه ی: (اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفْوٌ تُحِبُّ الْعَفْوَ فَاعْفُ عَنِّي) وه کو عائیشه پرسیاری له پیغه مبه رکرد - ﷺ - فه رمووی: ئه م دوعایه زوّر بکه: خوایه توّعه فو و لیبوورده ی خوایه لیبان لیبوورده ی خوایه لیبان به ووره خوایه لیبان خوش به والله أعلم .

وه پیغه مبه رسی گی کاتی مانگی رهمه زان هات فه رمووی: ((ان هذا الشهر قد حضرکم، وفیه لیلة خیر من الف شهر، من حرمها فقد حرم الخیر کله، ولا یحرم خیرها الا محروم) صحیح الترغیب والترهیب ۹۹۰.

واته: ئهو مانگه هاته لاتان ، وه شهویکی تیایه خیری زیاتره له ههزار مانگ ، ههر کهسی له خیری بی بهش بی ئهوه له ههموو خیریک بی بهش بووه ، وه کهسیک له خیری بی بهش نابی ئیللا ئهوه ی خوی بی بهش بی .

وشهوی قهدر لهده شهوی کوتایی مانگی رهمهزاندایه ، و پیویسته موسولهان سوور بیت لهسهر زیندوو کردنهوهی ولهدهست نهدانی ، وعیباده تی زور تیادا بکات ، به لکو خیری ئهو شهوه ی به نسیب بیت ، پیغهمبهر کیکی فهرموویه تی: (مَنْ قَامَ لَیلَهَ القَدْرِ إِیمَاناً وَاحْتِسَاباً غُفْرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مَنْ ذَنبه) متفق علیه.

واته: ههر که سنی شهوی قه در زیندو بکاته وه و باوه ری پنی هه بی و چاوه رنی پاداشتی خوا بی ، خوا له تاوانه کانی پنشووی خوش ده بی .

ده ی برای موسولهان سوور به لهسهری وئهم خیره گهورهیه لهدهست خوت مهده ، وههولده ئهو ده شهوه بهنویژ وعیبادهت وزیکر وقورئان خویندن بهسهر بهره .

* * * * * * *

گهنجینهی دهیهم : رزگار بوون لهئاگری دوزه خ : ئهم گهنجینهیه خه لات و به خششی خودایه بو که سانیک به جوانی روّژوویان گرتبیت و ئه ندامه کانی لاشه یان پاراستبیت له و شتانه ی خیری روّژوو که م ده که نه و م امه له ی باش بیت له گه ل خه لکدا ، پیغه مبه رو سیسی فه و م و م و و یه تی:

: لَا اللهِ عَتْقَاءَ فَي كُل ً يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ) رواه الزار وصححه الألباني.

واته: خودا لهههموو شهو وروّژێکی رهمهزاندا چهند رزگار کراوێکی ههیه لهئاگری دوٚزهخ.

وههروهها فهرموويه تى: (لله عند كل فطر عُتَقَاءً) رواه أحمد وحسنه الألباني.

واته: خودا له کاتی ههموو رۆژوو شکاندنێکدا چهندان رزگار کراوێکی ههیه لهئاگری دۆزهخ .

وه گهر موسولهان ئهو هۆكارانه بگريته بهر كهدهبيته هۆى رزگار بوون لهدۆزهخ ئهوا بهتهئكيد پاداشته كهى بهدهست دينيت ، لهوانه:

پاریزگاری کردن له عیرز و ناموسی موسولهان و دیفاع لی کردنی:

پینه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: (من ذب عن عرض أخیه بالغیبة كان حقا على الله أن یعتقه من النار). رواه أحمد وصححه الألباني.

واته: ههر کهسینک لهپاش مله بهرگری له عیرزی براکهی بکات ئهوا مافه له سهر خوای گهوره که ئهو کهسه رزگار بکات له دوزه خ.

رەوشت جوانى:

پیغه مبه روی الله فه رموویه تی: (مَنْ کان سهْلًا هیتًا لیّنًا ، حرّمَه الله علی النّارِ) رواه الحاکم وصححه الألبانی.

واته: ههر كهسينك ئاسان ولهسهر خو ونهرم نيان بيت ، ئهوا خودا حهرامي دهكات لهئاگرى دوزه خ.

گريان له ترسى خودا:

ينغه مبه رعي فه رموويه تى: لا يلج النارَّ رَجلُ مَ مَن خشية الله حَتى يَعودَ اللّبنَ في الضرَّ ع ، ولا يجتمع غبارٌ في سبيل الله ودخان جَهَنَّم) رواه أحمد وصححه الألباني.

واته: پیاویک ناچیته نیو ئاگرهوه که لهترسی خودا گریابیت تاوه کو شیر نهگهریتهوه نیوان گوان ، وههرگیز توزی ساحهی جیهاد ودوکه لی دوزه خ پیکهوه کو نابنهوه.

له كۆتايىدا دەلْيىن:

ئهی پهروهردگار له ئاگری دۆزهخ بمانپارێزه، و له تاوانه کانمان خوش به ، و نوێژ و روٚژوو و عیباده ته کانمان لئ قهبوڵ بکه ، و به خته وهری دنیا و دواروٚژمان بکه.

وصلَّى الله على نبينا محمد وآله وصحبه وسلم.